

Het offerlam van God: Isa Mesih

Waarom wordt Osa Mesih het Lam van God genoemd (Tanri'n Kuzusu)? Waarom worden er eigenlijk dieren geofferd en wat is hiervan de betekenis? Waarom moest er bloed vloeien? Deze studie gaat in op deze moeilijke vragen. Er is namelijk een duidelijk verband tussen het offeren van dieren (Kurban) en de dood van Osa Mesih!

1. Waarom wordt de Here Jezus het Lam van God genoemd?

Wat betekent het Lam van God eigenlijk? De Bijbel spreekt regelmatig over een lam dat geofferd moest worden. Aan zo een offer stelt de Bijbel strenge regels (zie Exodus 12) waaraan een offer moet voldoen. Het offer moet een gaaf, mannelijk, éénjarig dier zijn, bijvoorbeeld een schaap of een geit. Gedurende veertien dagen dient dit dier apart gezet te worden, zodat iedereen kan zien dat het niets mankeert. Dus … het mag geen ziek dier zijn, dat toch wel op korte termijn dood zou gaan. Nee, … het moet een éénjarig, mannelijk, gezond offerdier zijn! Waarom wordt de Here Jezus zo genoemd? De Here Jezus is de uiteindelijke oplossing voor onze zonden. Hij is de enige, die nooit zonden gedaan heeft (zie 2 Korinthe 5:21), dus volmaakt is. Hij is dan ook het enige offer dat God kan aannemen voor de vergeving van de zonden van alle mensen (zie Johannes 3:16). In de Bijbel staat op een groot aantal plaatsen dat de Here Jezus het Lam van God is. In meerdere teksten in het Oude Testament (zie b.v. Jesaja 53:7) wordt de Here Jezus reeds genoemd als een lam dat geslacht wordt. In het Nieuwe Testament (zie 1 Petrus 1:18 en 19): “U bent vrijgekocht … met het kostbare bloed van Christus (de Here Jezus) als van een onberispelijk en vlekkeloos Lam”. De Here Jezus wordt dus het Lam van God genoemd, omdat God voor de zonden, die alle mensen gedaan hebben en doen, een geheel gaaf, goed offer wil. De Here Jezus Christus het enige aanneembare, volmaakte Lam is dat in aanmerking komt bij God om onze zonden weg te nemen.

2. Waarom worden dieren geofferd? In meerdere godsdiensten worden offers gebracht om de goden gunstig te stemmen. De Bijbel leert ons dat God zelf de offerdienst heeft ingesteld (zie Leviticus 1:1). De bedoeling daarvan is, dat alle verkeerde dingen die de mens gedaan heeft, op het offerdier worden gelegd en dit dier moet sterven in de plaats van de mens. Zo hebben Adam en Eva tegen God gezondigd door te eten van de vrucht van de “boom van kennis van goed en kwaad”. Dit is de eerste zonde van de mens tegen God (zie Genesis 3: 6-8). God slachtte toen Zelf een dier (zie Genesis 3:21) en maakte kleding voor die mens. Dus door het offeren van een dier werd de zondige, nog naakte mens bedekt. Het offeren van dieren neemt de zonde dan ook niet weg, maar bedekt deze. D.w.z. de zonde wordt die mens dan niet toegerekend. Alleen Jezus Christus heeft voor de zonde van alle mensen Zijn leven aan het kruis van Golgotha gegeven. Dat wil zeggen, dat alleen Jezus Christus voor de zonde van elk mens vergeving heeft bewerkt. En daardoor is die vergeving voor een ieder die in Hem gelooft. Het werkt dus alleen tot behoud van die mens die in Jezus Christus gelooft! Anders gezegd, door de dieroffers werden twee doelen bereikt:

- het dier nam symbolisch (- handeling met een bepaalde betekenis) de plaats in van de zondige mens en betaalde met zijn leven de straf voor de zonde;
- de dood van het dier liet zien dat er een leven was gegeven, zodat een ander leven gered kon worden. Deze manier van offeren vond in het hele Oude Testament plaats. Het leerde en leidde het volk en bracht hen terug tot God. Maar in de tijd van het Nieuwe Testament werd de Here Jezus Christus door Zijn dood het laatste offer dat nodig was. Hij, Jezus Christus, nam onze straf in een keer en voor altijd op Zich. Dieroffers zijn daarna niet meer nodig. Nu kunnen alle mensen bevrijd worden van de straf op de zonde door in Jezus Christus te geloven en de vergeving te aanvaarden die Hij ons biedt.

3. Wat is de betekenis van het offer? Het offer was een geschenk aan God. Het bestond meestal uit een dier of brood of meel of vruchten. Het offer werd op het altaar gelegd en geheel of gedeeltelijk verbrand. Degene die offerde, vertrouwde er op dat God die persoon daardoor goed gezind zou zijn, bijvoorbeeld dat God die persoon zijn of haar zonden zou vergeven. Of men dankte God dat Hij hem een goede oogst zou geven, voor al het goede dat Hij had gedaan. Er waren zo allerlei soorten offers: reukoffers (Exodus 30:1-10), brandoffers, spijsoffers, dankoffers, zondoffers, schuldooffers en vredeoffers (Leviticus 1 tot 7). Er waren zowel morgen- als avondoffers. Elk offer had zijn eigen betekenis en bedoeling. Toen God Zijn volk leerde hoe ze Hem moesten aanbidden, legde Hij veel nadruk op de offers. Waarom? Offers waren in het Oude Testament Gods vaste manier van handelen, waardoor de mensen vergeving konden vragen voor hun zonden, of Hem konden danken voor Zijn goedheid. God had al vanaf het begin van de schepping duidelijk gemaakt, dat de zonde scheiding brengt tussen mensen en God en dat wie zondigt de dood verdient. Omdat alle mensen hebben gezondigd en niet leven zoals Hij zou willen (Romeinen 3:23), gaf God de offers als een manier om vergeving te krijgen en de relatie met Hem te herstellen. Omdat God een God van liefde en genade is, besloot Hij vanaf het allereerste begin dat Hij naar onze wereld zou komen en Zelf zou sterven om te betalen voor de schuld van alle mensen. Dit betalen deed Hij door Zijn Zoon Jezus Christus die mens werd. In die tussentijd gaf God, voordat Hij het volmaakte offer van Zijn Zoon gaf, de mensen de opdracht dieren te doden als offers voor de zonde. Na Jezus's sterven als het Lam van God, is het niet meer nodig dat er dieroffers gebracht worden, omdat de Here Jezus voor alle zonden van alle mensen heeft betaald. De Here Jezus was en is het volmaakte Lam voor God.

4. Wat is de betekenis van Jezus's offer? In Romeinen 3:23 staat dat alle mensen gezondigd hebben, alle mensen doen dingen die tegen Zijn wil en bedoeling zijn. Hierdoor lopen zij de heerlijkheid van God mis. In Hebrëen 7:26 en 27 staat: “Immers, zulk een Hogepriester hadden wij ook nodig, die niet, gelijk de hogepriesters, van dag tot dag eerst offers voor zijn eigen zonden moet brengen en daarna voor die van het volk, want dit laatste heeft Hij eens en voor altijd gedaan, toen Hij Zichzelf ten offer bracht”. De belangrijkste priester moest eerst elke dag voor zijn eigen zonden offeren. Daarna kon hij offers brengen voor de zonden van het volk. Zo staan er

meer teksten in de Bijbel, die ons leren dat Jezus Christus het volmaakte Lam, het volmaakte offer is, om onze relatie met God te herstellen (zie Hebrëeën 5:7, 9: 26, 10:11 en 12). Alleen een volmaakt, volkomen zondeloos offer kan door God aangenomen worden als middel tot verzoening met Hem. Toen de zonde in de wereld kwam, tijdens het leven van Adam en Eva, had God al een oplossing voor het zondeprobleem in het vooruitzicht gesteld (zie Genesis 3:15). Hier staat dat God sprak tot de satan in de slang, dat Eva en Adam en allen die uit hen geboren zouden worden, voortaan vijanden zouden zijn van de satan. Een van de nakomelingen van de mens zal de satan overwinnen, en dat is de Here Jezus. De Here Jezus verlaat de satan bij Zijn opstanding. God was dus aan het begin van de mensheid bezig met Zijn plan om de satan te overwinnen en de wereld verlossing aan te bieden, door Zijn Zoon Jezus Christus. Er is alleen verlossing voor die mens die werkelijk in Hem gelooft, dat de Here Jezus voor zijn of haar zonden is gestorven. 5. Wat is de betekenis van het bloed? Het Oude Testament leert ons het volgende:

- het bloed bood de Israëlieten, vlak voordat ze uit Egypte vertrokken, bescherming. Ze kregen de opdracht van hun leider Mozes om het bloed van een gezond, gaaf lam aan de deurposten en de bovendorpel te strijken (zie Exodus 12: 7, 13 en 23);
- het bloed was voor de Israëlieten een teken van het verbond dat God met hen had gesloten (zie Exodus 6:3).
- het bloed was ook een middel tot heiliging en reiniging. Het werd dan door de priester op een bepaald lichaamsdeel gestreken, bijvoorbeeld in geval van melaatsheid (zie Leviticus 14:14);
- het bloed was ook een middel tot verzoening. Als er op de voorgeschreven manier een dier geofferd werd, maakten het offer en het vergoten bloed vergeving van de zonde mogelijk, het werd dus niet toegerekend; Al deze voorbeelden van het gebruik van bloed, symboliseerde dat het de plaats innam van de zondaar die het offer bracht. Dit verwijst naar de Here Jezus Christus, die aan het kruis de zonde van de mensen op Zich nam. Maar al deze offers konden van geen enkel mens zijn zonden wegnemen, alleen bedekken. Het diende dus alleen om mensen te onderwijzen dat er bloed nodig was voor vergeving en dat hier eens het Lam van God zou komen. Zo heeft God de oplossing voor het zondeprobleem zelf gegeven, door Zijn Zoon Jezus Christus naar de aarde te zenden. Hij is het eeuwig volmaakte Lam wat God kon aannemen. Dan mogen we uit het Nieuwe Testament weten dat het bloed van Jezus Christus eeuwig leven geeft, dat wil zeggen dat de mens die in Jezus Christus gelooft, na zijn of haar sterven voor altijd bij God mag zijn (zie Johannes 6:53 tot 56). Door het bloed van Jezus Christus kan een mens opnieuw rein staan voor God en op die manier contact hebben met Hem. Het bloed van de Here Jezus geeft ook verzoening en daardoor vrede met God (Romeinen 3:25, Hebrëeën 10:29) Ook werkt het vergeving, heiliging, reiniging, verlossing en rechtvaardiging uit. Zo mag men zich door het bloed van de Here Jezus eigendom weten van God (Handelingen 20:28).